

REPUBLIKA SLOVENIJA
VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE

Gregorčičeva 20–25, SI-1001 Ljubljana

T: +386 1 478 1000

F: +386 1 478 1607

E: gp.gs@gov.si

http://www.vlada.si/

PREDSEDNIK DRŽAVNEGA ZBORA

LJUBLJANA

DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE

Prejeto: 28-09-2012	
Šifra: 435-02/12-8/1	
Povezava:	
EPA: 662-VI	EU:
Sign. zn.:	
Kratika:	

EVA: 2012-1611-0112

Številka: 00712-50/2012/6

Ljubljana, 27.9.2012

Vlada Republike Slovenije je na 31. redni seji dne 27. 9. 2012 določila besedilo:

- Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb – prva obravnava,

ki vam ga pošiljamo v prvo obravnavo na podlagi 114. člena poslovnika Državnega zbora.

Vlada Republike Slovenije je na podlagi 45. člena poslovnika Vlade Republike Slovenije in na podlagi 235. člena poslovnika Državnega zbora določila, da bodo kot njeni predstavniki na sejah Državnega zbora in njegovih delovnih teles sodelovali:

- dr. Janez Šušteršič, ministrstvo za finance,
- Aleš Živkovič, državni sekretar, Ministrstvo za finance,
- dr. Dejan Krušec, državni sekretar, Ministrstvo za finance,
- mag. Tamara Prezelj, generalna direktorica Direktorata za sistem davčnih, carinskih in drugih javnih prihodkov, Ministrstvo za finance,
- Jožica Kastelic, vodja Sektorja za davčni in carinski sistem, Ministrstvo za finance,
- mag. Marko Fortuna, vodja oddelka za sistem obdavčitve dohodkov pravnih oseb v Sektorju za davčni in carinski sistem, Ministrstvo za finance.

Dr. Božo PREDALIČ
GENERALNI SEKRETAR

PRILOGA: 3

**PREDLOG
PRVA OBRAVNAVA
EVA: 2012-1611-0112**

**ZAKON
O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O DAVKU OD DOHODKOV
PRAVNIH OSEB**

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM ZAKONA

1.1. Ocena stanja

1. Veljavni Zakon o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 117/06, 56/08, 78/08, 5/09, 96/09, 110/09 – ZDavP-2B, 43/10, 59/11, 24/12 in 30/12; v nadaljnjem besedilu: ZDDPO-2), ki se uporablja od 1. januarja 2007, je bil sprejet v okviru davčne reforme leta 2006.

Eden izmed ciljev davčne reforme je bil urediti določanje davčne osnove tako, da bo to v čim večji meri upoštevalo načela poslovnega računovodstva. Za določanje prihodkov in odhodkov po ZDDPO-2 se uporabljajo pravila o računovodenju. Odstopanja oziroma prilagoditve so narejene zaradi načel obdavčenja, tako da so določeni dohodki izključeni iz davčne osnove, urejeno je nepriznavanje določenih odhodkov oziroma njihovo delno priznavanje.

Davčna osnova rezidenta in nerezidenta za dejavnost oziroma posle, ki jih opravlja v poslovni enoti ali preko poslovne enote v Sloveniji, se ugotavlja kot dobiček, ki je opredeljen kot presežek prihodkov nad odhodki, ki so določeni z zakonom.

V skladu z zakonom se za ugotavljanje dobička priznajo prihodki in odhodki, ugotovljeni v izkazu poslovnega izida oziroma letnem poročilu, ki ustreza izkazu poslovnega izida in prikazuje prihodke, odhodke in poslovni izid, na podlagi zakona in v skladu z njim uvedenimi računovodskimi standardi. Davčna osnova, to je njeno ugotavljanje oziroma določanje prihodkov in odhodkov, v največji možni meri sledi ugotavljanju poslovnega izida (dobička) za poslovne namene. Ločeno pa so urejene posebnosti, ki izhajajo iz načel in ciljev davčne politike.

Temeljno splošno načelo zakona glede ugotavljanja odhodkov je, da se za ugotavljanje dobička priznajo odhodki, ki so potrebni za pridobitev prihodkov, ki so obdavčeni po zakonu. Posebnosti v zvezi s posameznimi vrstami odhodkov so podrobneje urejene.

Kot odhodki, ki niso potrebni za pridobitev prihodkov, so opredeljeni odhodki, za katere glede na dejstva in okoliščine izhaja, da:

1. niso neposreden pogoj za opravljanje dejavnosti in niso posledica opravljanja dejavnosti,
2. imajo značaj privatnosti oziroma
3. niso skladni z običajno poslovno prakso.

V zakonu je podrobneje določenih več kategorij odhodkov, ki se za davčne namene ne priznajo ali se priznavajo omejeno oziroma pod določenimi pogoji.

Veljavni način ugotavljanja odhodkov zasleduje preglednost in jasnost ter posledično pravno varnost zavezancev. Ne glede na to pa ugotavljanje davčne osnove za davek od dohodkov pravnih oseb pomeni določeno administrativno breme, še posebej za davčne zavezance z nižjimi prihodki ter za tiste, ki morajo pri ugotavljanju davčno priznanih odhodkov upoštevati posebna pravila, drugačna od računovodskih pravil za priznavanje določenih odhodkov.

Administrativna bremena zavezancev v zvezi z ugotavljanjem davčne osnove pomenijo določene fiksne stroške in čas za izpolnjevanje davčnih obveznosti. V določeni meri pa lahko veljaven način ugotavljanja davčne osnove za davčne zavezance z manjšimi prihodki predstavlja nesorazmerno negotovost glede višine davčne osnove v smislu njenih morebitnih naknadnih sprememb, ki so lahko posledica nadzorov davčnega organa. Zavezanci morajo v vsakem primeru za poslovne namene voditi poslovne knjige v skladu z določbami Zakona o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 65/09 – uradno prečiščeno besedilo, 33/11, 91/11, 100/11 – sklep US in 32/12).

ZDDPO-2 ne vsebuje posebnih določb, ki bi splošno določale odstopanje od ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem dejanskih prihodkov in dejanskih odhodkov. Vsebuje pa posamezna pravila pri konkretnih institutih zakona, ki vsebinsko predstavljajo izjemo od navedenega izhodišča in pomenijo administrativno poenostavljeno rešitev brez ugotavljanja dejanskih odhodkov ali pa s pavšalnim priznavanjem določenih odhodkov le v predpisanem odstotku, ki je za vse zavezance enak. Takšno pravilo v ZDDPO-2 je na primer pravilo o priznavanju stroškov reprezentance in stroškov nadzornega sveta v višini 50 % ali pravilo glede priznavanja odhodkov, ki se nanašajo na udeležbo.

Za razliko od ZDDPO-2 pa zakon, ki ureja dohodnino, dopušča splošne izjeme od ugotavljanja davčne osnove na podlagi oziroma v višini dejanskih davčno priznanih odhodkov.

2. ZDDPO-2 določa tudi obveznost obdavčitve na viru za nekatere dohodke rezidentov in nerezidentov, ki oziroma če imajo vir v Sloveniji. Pri dohodkih med rezidenti se davek na viru ne plača, če se uporabi z zakonom predvideni davčni mehanizem, da prejemnik dohodka sporoči plačniku davčno številko. Za nerezidente pa se davek izračuna, odtegne in plača, kar za nerezidenta dejansko pomeni končni davek v Sloveniji. Nerezident ta davek lahko v svoji državi rezidentstva dobi povrnjen ali si ga odbije od svoje davčne obveznosti, če mu to dopušča nacionalna zakonodaja oziroma kolikor mu dopušča

konvencija o izogibanju dvojnega obdavčevanja, sklenjena med Slovenijo in njegovo državo rezidentstva.

V 6. točki 70. člena ZDDPO-2 je določeno, da se davek izračuna, odtegne in plača po stopnji 15 % od dohodkov rezidentov in nerezidentov, ki imajo vir v Sloveniji, in sicer od plačil za storitve, če so plačila opravljena osebam, ki imajo sedež ali kraj dejanskega delovanja posloводства v državah, razen držav članic EU, v katerih je splošna oziroma povprečna nominalna stopnja obdavčitve dobička nižja od 12,5 % in je država objavljena na seznamu v skladu z 8. členom ZDDPO-2.

Trinajsti odstavek 8. člena ZDDPO-2 določa, da dohodki od storitev vseh vrst, ki so plačane osebam, ki imajo sedež ali kraj dejanskega delovanja posloводства v državah, v katerih je splošna oziroma povprečna nominalna stopnja obdavčitve dobička družb nižja od 12,5 %, pri tem pa to niso države članice EU, imajo vir v Sloveniji, če bremenijo rezidenta ali nerezidenta preko njegove poslovne enote v Sloveniji ali jih je izplačal rezident ali nerezident preko svoje poslovne enote v Sloveniji. V skladu s tem od plačil za storitve, če so plačila opravljena osebam, ki imajo sedež ali kraj dejanskega delovanja posloводства v državah, razen držav članic EU, v katerih je splošna oziroma povprečna nominalna stopnja obdavčitve dobička nižja od 12,5 % in je država objavljena na seznamu v skladu z 8. členom ZDDPO-2, nastane davčni odtegljaj. Tovrstne določbe imajo praviloma namen preprečiti izogibanje davkom tako, da se prek plačila storitev v države z nižjo obdavčitvijo, s katerimi izmenjava informacij ne poteka in je zato izvajanje težje, ne bi prelivali dobički iz države vira, saj je plačilo za storitev pri prejemniku storitve davčno priznani odhodek pri ugotavljanju davčne osnove, pri prejemniku plačila, če je ta v državi z nižjo ali ničelno obdavčitvijo, pa je manj ali ni obdavčeno.

V praksi so se pojavile situacije, ko je navedena določba zajela tudi plačila za storitve, ki so po svoji naravi in načinu opravljanja, tudi zaradi posebnosti pri organizaciji posameznih poslov, takšne, da je njihovo dejansko opravljanje, obstoj in potek transparentno, utečeno in posledično lahko dokazljivo. Kot tovrstne storitve so bile izpostavljene denimo storitve v pomorskem prometu in turistične storitve. Veljavna ureditev obdavčitve plačil za storitve na viru ima v praksi nekatere posledice, ki niso v celoti skladne z navedenimi nameni zakonodajalca.

3. ZDDPO-2 med davčnimi olajšavami določa tudi olajšavo za donacije. Ta olajšava je bila vselej vključena v zakone, ki urejajo sistem obdavčitve dohodkov pravnih oseb. V veljavnem zakonu je ta olajšava določena v obliki zmanjšanja davčne osnove. Namen te olajšave je spodbujati zavezance po ZDDPO-2, zlasti gospodarske družbe, da del sredstev - v denarju ali naravi namenijo t.i. nepridobitnemu sektorju in tako pripomorejo k njegovemu vsestranskemu razvoju. Zavezanec po ZDDPO-2 lahko uveljavlja zmanjšanje davčne osnove za znesek izplačil v denarju in v naravi za humanitarne, invalidske, socialno varstvene, dobrodelne, znanstvene, vzgojnoizobraževalne, zdravstvene, športne, kulturne, ekološke in religiozne namene. Gre za navedena izplačila rezidentom Slovenije in rezidentom držav članic EU, če so

po posebnih predpisih ustanovljeni za opravljanje navedenih dejavnosti kot nepridobitnih dejavnosti.

Višina olajšave se prizna največ do zneska, ki ustreza 0,3 % obdavčenega prihodka zavezanca v davčnem obdobju, vendar največ do višine davčne osnove. Nekoliko višja olajšava je predvidena za znesek izplačil za kulturne namene in za takšna izplačila prostovoljnemu društvu, ustanovljenemu za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, ki delujejo v javnem interesu za te namene.

Pogoj za uveljavljanje navedene olajšave je izplačilo za določene, v zakonu taksativno našteje namene. Ti so se s posameznimi spremembami in dopolnitvami osnovnega zakona o obdavčenju dohodkov pravnih oseb dopolnjevali oziroma se je širil nabor namenov. V določeni meri so se dopolnitve oziroma širitve določale kot posledica sprememb na področju delovanja t.i. nepridobitnih pravnih oseb oziroma zaradi sprememb pravnega okvira, ki določa ustanavljanje, delovanje in financiranje navedenih organizacij.

4. Direktiva Sveta 90/435/EGS z dne 23. julija 1990 o skupnem sistemu obdavčitve matičnih družb in odvisnih družb iz različnih držav članic in vse njene spremembe (v nadaljnjem besedilu: Direktiva Sveta 90/435/EGS) so prenesene v ZDDPO-2. Direktiva 90/435/EGS je bila večkrat spremenjena. Država članica EU se mora v svojih predpisih sklicevati na direktive EU, ki jih s posameznim predpisom prenaša v svoj pravni red. V ZDDPO-2 je sklicovanje na Direktivo 90/435/EGS navedeno v drugem odstavku 1. člena. V Uradnem listu Evropske unije L 385 z dne 29. 12. 2011 je bila objavljena Direktiva Sveta 2011/96/EU z dne 30. novembra 2011 o skupnem sistemu obdavčitve matičnih družb in odvisnih družb iz različnih držav članic (prenovitev) (UL L št. 345 z dne 29.12.2011, str. 8; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2011/96/EU), zato se s tokratno novelo ZDDPO-2 ustrezno korigira tudi sklicovanje na relevantno direktivo.

5. Ukrep časovno neomejenega prenosa davčne izgube je bil uveden v letu 2007 (čas konjunktura), pred tem je veljala omejitev prenosa davčne izgube naprej za največ sedem davčnih obdobj. Časovno in zneskovno neomejen prenos davčne izgube je ukrep, ki je primerjalno gledano dokaj pogost. V slovenski davčni sistem je bil uveden leta 1993, in sicer kot možnost prenosa davčnih izgub za največ pet davčnih obdobj. Ukrep je bil uveden kot določeno nadomestilo za ukinitve ukrepa davčnih počitnic. Omenjeni ukrep načeloma pomeni določeno ugodnost zlasti za zavezanca, ki začnejo s poslovanjem in v prvih letih praviloma ne ustvarjajo dobičkov oziroma so v izgubi, in zavezanca, ki v nekaterih obdobjih več investirajo in imajo zato slabši poslovni in davčni rezultat.

V sedanjih razmerah se kumulativna davčna izguba zelo povečuje in bo v naslednjih letih povzročila dodatno znižanje prihodkov iz naslova davka od dohodkov pravnih oseb za tiste zavezanca, ki imajo trenutno davčno izgubo in bodo nadaljevali s poslovanjem tudi v naslednjih letih ter tudi po končanem obdobju krize. V zadnjem času države poskušajo zmanjševati tveganja, ki jih za

predvidljivost javnih financ prinašata instituta neomejenega (časovno in zneskovno) prenosa davčnih izgub in neomejenega koriščenja davčnih izgub.

1.2. Razlogi za sprejem zakona

1. Finančna kriza in kriza eura v Republiki Sloveniji povzročata težak gospodarski položaj in razvojni zastoj. Vlada poskuša z različnimi ukrepi, tudi ukrepi davčne politike, spodbuditi gospodarsko rast in zagotoviti zdrav trajnostni razvoj. Nikakor pa davčni ukrepi niso edini ukrepi ekonomske politike, ampak morajo biti vpeti v celovit nabor ukrepov za oživitev gospodarske rasti.

Državni zbor je na predlog vlade že potrdil davčne ukrepe za razbremenitev gospodarstva – to je znižanje splošne stopnje za obdavčitev dohodkov pravnih oseb in zvišanje davčnih olajšav za zavezance po ZDDPO-2. Ocenjuje se, da določeno razbremenitev predstavljajo tudi ukrepi, ki olajšujejo in poenostavljajo obračunavanje in plačevanje davka in tem ukrepom je namenjena tokratna sprememba ZDDPO-2. Učinek takšnih ukrepov je namenjen predvsem malim davčnim zavezancem z nizkimi prihodki.

2. Pravila proti izogibanju davku, ki niso natančna, lahko negativno vplivajo na poslovanje posameznih zavezancev oziroma panog. Ti zavezanci so lahko zaradi tega v slabšem položaju in posledično nekonkurenčni, kar lahko vodi do izgube poslov in prenehanja opravljanja dejavnosti. Ker to ne more biti namen določb proti izogibanju davkom, je bila veljavna določba glede obdavčitve plačil za storitve na viru ponovno proučena z izvedbenega vidika, z vidika mnenj strokovne javnosti in zavezancev ter primerjalnopravnega vidika.

3. ZDDPO-2 daje možnost uveljavljanja olajšave za donacije, ki se namenijo za nekatere namene, na primer dobrodelnosti, humanitarne, ki se lahko štejejo kot splošnokoristni. V letu 2011 je bil sprejet Zakon o prostovoljstvu (Uradni list RS, št. 10/11 in 16/11 – popr.). Cilj sprejetja sistemskega zakona o prostovoljstvu je bil izboljšanje stanja prostovoljstva v Republiki Sloveniji, z določitvijo minimalnih pogojev za prostovoljce in prostovoljske organizacije za organiziranje in opravljanje prostovoljskega dela. Zakon o prostovoljstvu tako med drugim določa, da prostovoljske organizacije zagotavljajo in usposablajo prostovoljce za prostovoljsko delo, v njih pa se prostovoljsko delo izvaja v dobro drugih ali v splošno korist. Področja prostovoljskega dela so podrobneje urejena s pravilnikom in segajo od varovanja človekovih pravic in svoboščin ter razvoja demokracije do izvajanja mladinskega dela. Glede na navedeno bi bila lahko določena področja prostovoljskega dela zajeta v namenih, navedenih v 59. členu ZDDPO-2, pri presoji, ali nekatera področja spadata pod navedene namene, pa bi lahko nastale različne razlage in nejasnosti ali različna stališča. To lahko pomeni oviro za uveljavljanje opisane davčne olajšave za zavezance in težave pri izvajanju navedene olajšave za davčni organ. Takšna ovira pa ne sme biti razlog za to, da bi se zavezanci redkeje odločali za donacije področjem, ki so po svoji naravi v splošno korist.

4. Direktiva Sveta 90/435/EGS je bila večkrat bistveno spremenjena. Ker so bile potrebne dodatne spremembe, je bilo treba direktivo zaradi jasnosti prenoviti. Direktiva Sveta 2011/96/EU določa, da države članice uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za usklajitev s to direktivo, do 18. januarja 2012, ter o tem obvestijo Komisijo. Republika Slovenija je 18. 7. 2012 od Evropske komisije prejela uradni opomin - kršitev št. 2012/0311, ker ni notificirala predpisov za prenos Direktive Sveta 2011/96/EU v pravni red RS.

5. Vlada poskuša z različnimi ukrepi, tudi ukrepi davčne politike, spodbuditi gospodarsko rast in zagotoviti zdrav trajnostni razvoj. Državni zbor je v letu 2012 na predlog vlade že potrdil davčne ukrepe za razbremenitev gospodarstva – to je znižanje splošne stopnje za obdavčitev dohodkov pravnih oseb in zvišanje davčnih olajšav za zavezance po ZDDPO-2. Ti ukrepi bodo kratkoročno pomenili znižanje prihodkov iz naslova davka od dohodkov pravnih oseb. Ker finančna kriza in kriza eura v Republiki Sloveniji povzročata velik pritisk na javne finance in ker se bodo prihodki proračuna zaradi omenjenih davčnih razbremenitev še dodatno znižali, je treba sprejeti tudi nekatere ukrepe, ki bodo zagotovili večjo predvidljivost prihodkov proračuna iz naslova davka od dohodkov pravnih oseb. Temu sledi predlog omejevanja koriščenja davčnih izgub iz preteklih davčnih obdobij do višine 50 % davčne osnove davčnega obdobja.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE ZAKONA

2.1. Cilji

Cilji predloga zakona izhajajo iz ciljev Pogodbe za Slovenijo 2012 – 2015, v skladu s katerimi je treba z ukrepi ekonomske politike zagotoviti pogoje za ponovni gospodarski zagon v državi. Pomemben del ukrepov ekonomske politike predstavljajo davčni ukrepi.

Navedeni cilji naj bi bili doseženi tudi z nekaterimi ukrepi, predlaganimi v tem predlogu zakona.

1. Cilj uvedbe možnosti ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov je poenostavitev in posledično zmanjšanje administrativne obremenitve pri izpolnjevanju davčnih obveznosti, s tem pa povečanje pravne varnosti davčnih zavezancev glede ugotavljanja davčne osnove. Za določen krog zavezancev z nizkimi prihodki se bo ta cilj odrazil v poenostavitvah pri vodenju in zagotavljanju evidenc o davčno priznanih odhodkih in v večji gotovosti višine davčno priznanih odhodkov.

Gre za nov institut, ki je namenjen predvsem hitremu in enostavnemu izpolnjevanju davčnih obveznosti manjših zavezancev.

2. Cilj spremembe veljavne ureditve glede obdavčitve plačil za storitve na viru je nedvoumna in jasna določitev dohodka, ki ima vir v Sloveniji, če je storitev opravljena v Sloveniji in če bremeni rezidenta ali poslovno enoto, ki jo ima nerezident v Sloveniji. Nadalje je namen določiti dejansko obdavčitev plačil za

storitve samo za takšna plačila, ki so lahko z vidika možnosti izogibanja davku bolj vprašljiva oziroma problematična kakor tista, ki predstavljajo plačila za storitve, ki so že po pravilu transparentne, se redno opravljajo in potekajo po ustaljeni organizaciji poslov.

3. Cilj širitve namenov, za katere se donacije lahko uveljavljajo kot davčna olajšava, s splošnokoristnimi nameni je spodbujanje zavezancev k doniranju tudi za nekatera področja, ki so opredeljena z Zakonom o prostovoljstvu. Z vidika nomotehničnega pristopa že veljavnega člena in zagotavljanja pokritosti vseh možnosti na področju splošnokoristnega delovanja cilj zakona ni taksativno naštevati oziroma s posameznimi definicijami drobiti posameznih področij delovanja, na katerih udeleženci delujejo v splošno korist.

4. Cilj spremembe glede citiranja direktive, ki ureja skupni sistem obdavčitve matičnih in odvisnih družb iz različnih držav članic, je sklicevanja na Direktivo Sveta 2011/96/EU.

5. Cilj omejevanja koriščenja davčnih izgub iz preteklih davčnih obdobj je doseči večjo predvidljivost in višje prihodke proračuna iz naslova davka od dohodkov pravnih oseb.

2.2. Načela

Predlog zakona sledi temeljnim načelom osnovnega zakona, med katerimi so ključna: načelo preglednosti, enostavnosti, ekonomičnosti pri izpolnjevanju davčnih obveznosti in načelo pravne varnosti.

2.3. Poglavitne rešitve

Predlog prinaša nove rešitve oziroma spremembe veljavnih institutov, in sicer:

1. Možnost ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov za gospodarske družbe, zavezance po ZDDPO-2, ki izpolnjujejo določene pogoje in opravijo priglasitev;

— za uporabo sistema poenostavljenega ugotavljanja davčne osnove je določena zgornja meja prihodkov, ki se ugotavljajo v skladu s pravili o računovodenju, ter višina normiranih odhodkov;

— davčna osnova se ugotavlja na podlagi davčno priznanih prihodkov in normiranih odhodkov. Dejanski stroški, davčne olajšave in davčna izguba se ne priznajo;

— spremljanje oziroma tekoče preverjanje izpolnjevanja pogojev je obveznost davčnega zavezanca;

— nadzor izvaja davčni organ.

2. Obdavčitve na viru za plačila za storitve:

— za plačila v zakonu navedenih storitev, če so plačane v države z nižjo obdavčitvijo, se določi vir dohodkov v Sloveniji in obveznost obdavčenja na viru z davčnim odtegljajem.

3. Med nameni, za katere se lahko uveljavlja davčno olajšavo za donacije, se navedejo splošnokoristni nameni.

4. V prvem členu ZDDPO-2 se pri navajanju direktiv EU, ki se prenašajo v ZDDPO-2, določi sklicevanje na Direktivo Sveta 2011/96/EU.

5. Omeji se koriščenje izgub iz preteklih davčnih obdobij na največ 50 % davčne osnove tekočega davčnega obdobja.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

1. Za leto 2010 je 85.356 zavezancev oddalo obračun davka od dohodkov pravnih oseb, med njimi pa je bilo 24.792 zavezancev, ki so ustanovljeni za opravljanje nepridobitne dejavnosti. Izmed preostalih je 29.761 zavezancev imelo prihodke, ugotovljene po računovodskih predpisih, nižje ali enake 50.000 eurov. Ti zavezanec so ustvarili za 1,8 mrd eurov davčno priznanih prihodkov in obračunali 15,6 mio eurov davka oziroma v povprečju 525 eurov na zavezanca.

Ob upoštevanju te skupine zavezancev in davčne stopnje v višini 17 %, kakor bo veljala v letu 2013, ugotovimo, da bo predlagana sprememba finančno ugodna za približno 1.400 zavezancev. Ocena je narejena na podlagi podatkov iz obračunov davka od dohodkov pravnih oseb za leti 2009 in 2010. Ti zavezanec bodo po veljavnem sistemu skupaj obračunali za 6,1 mio eurov davka oziroma 4.300 eurov na zavezanca. Njihova skupna letna davčna obveznost se bo zaradi predlagane spremembe zakona znižala skoraj za polovico oziroma na približno 2.400 eurov na zavezanca.

Tako predlagani sistem ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov bo ob predpostavki, da se bodo zanj odločili le zavezanec, ki se jim bo zmanjšala davčna obveznost, znižal prihodke iz naslova davka od dohodkov pravnih oseb za leto 2013 po oceni za 2,8 mio eurov.

2. Po podatkih DURS je v letu 2010 7.720 zavezancev uveljavljalo olajšave za donacije za humanitarne, invalidske, socialnovarstvene, dobrodelne, znanstvene, vzgojno-izobraževalne, zdravstvene, športne, ekološke in religiozne namene v skupni višini 21,4 mio eurov. Ob tem je 1.515 zavezancev uveljavljalo še 3,6 mio eurov olajšave za donacije za kulturne namene in izplačila prostovoljnemu društvu, ustanovljenim za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami. Obe olajšavi skupaj sta predstavljali manj kot 0,7 % davčne osnove. Ocenjuje se, da predlagana sprememba širitve namenov, za katere se lahko namenijo donacije, ne bo pomembno vplivala na zmanjšanje javnofinančnih prihodkov.

3. V letu 2010 je 9 zavezancev plačalo 79.124 eurov davka na viru od plačil za storitve, opravljene osebam, ki imajo sedež ali kraj dejanskega delovanja posloводства v državah, razen držav članic EU, v katerih je splošna oziroma povprečna nominalna stopnja obdavčitve dobička nižja od 12,5 %. To predstavlja manj kot 1 % celotnega davka na viru, ki je bil obračunan v letu 2010. Predlagana sprememba ureditve glede obdavčitve plačil na viru za plačila za storitve po ocenah ne bo pomembno vplivala na prihodke iz naslova tega vira.

Predlagane spremembe zakona bodo po oceni znižale javnofinančne prihodke iz naslova davka od dohodkov pravnih oseb za okoli 2 mio eurov.

4. Ocene finančnih posledic predlagane omejitve koriščenja davčnih izgub so bile pripravljene na celotni individualni bazi podatkov iz obračunov davka od dohodkov pravnih oseb za leto 2010 ter na podlagi Informacije o davku od dohodkov pravnih oseb za leto 2011, ki jo je pripravila Davčna uprava Republike Slovenije. Ob tem so bili upoštevani tudi davčni ukrepi, uvedeni z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 30/12).

V letu 2011 je od 89.160 zavezancev, ki so oddali obračun davka od dohodkov pravnih oseb, le slaba polovica (43.426 zavezancev) izkazala pozitivno davčno osnovo, ki je pred zmanjšanjem osnove in davčnimi olajšavami znašala 3.944 mio eurov. Po zmanjšanjih je osnova za davek znašala 2.969 mio eurov, davek v skupni višini 592,6 mio eurov pa je plačalo 31.035 zavezancev. Zavezanci so s pokrivanjem izgub iz preteklih let znižali davčno osnovo za 548 mio eurov, kar je več, kot je znašalo znižanje davčne osnove zaradi vseh olajšav skupaj – 426 mio eurov. Glede na leto 2010 se je znesek izkoriščenih prenesenih izgub več kot podvojil in je znašal 255 mio eurov, medtem ko so se uveljavljene olajšave povečale le za 5 %.

Ocenjujemo, da bo predlagana sprememba zvišala obračunani davek od dohodkov pravnih oseb za leto 2013 za približno 25 mio eurov. Kasneje se bo ta učinek znižal, podjetja pa bodo v daljšem časovnem obdobju plačala približno enako davka, kot bi ga, če ne bi bilo spremembe zakona. Zaradi načina plačevanja davka v letu 2013 ne bo učinka na prihodke državnega proračuna, merjene po sistemu denarnega toka, v letu 2014 pa pričakujemo zaradi predlagane omejitve koriščenja davčnih izgub dvojni učinek (poračuni za 2013 in akontacije za 2014), in sicer po oceni se bodo prihodki povečali za približno 50 mio eurov.

Predlagane spremembe zakona o davku od dohodkov pravnih oseb bodo po oceni znižale javnofinančne prihodke v letu 2013 za 2,8 mio eurov, v letu 2014 ocenjujemo zvišanje prihodkov v višini 50 mio eurov, medtem, ko bo v letu 2015 ponovno prišlo do znižanja prihodkov in sicer po oceni v višini 30 mio eurov.

Predlog zakona nima finančnih posledic za druga javnofinančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Za izvajanje zakona ne bodo potrebna dodatna proračunska sredstva.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Predlog zakona je predmet usklajevanja s pravnim redom EU. Predlog zakona citira prenovljeno direktivo.

Določanje ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, obdavčevanje dohodkov na viru in določanje davčnih olajšav je v davčni pristojnosti posamezne države članice EU. Država članica EU mora tudi pri uvajanju posameznih institutov, ki niso konkretno harmonizirani v okviru EU, spoštovati pravo EU.

1. Ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov

Madžarska

Za poenostavljen podjetniški davek se kvalificirajo določene oblike podjetij, npr. d.o.o., partnerstva, podjetniki. Ti lahko pod določenimi pogoji - med drugimi so to:

- promet skupaj z DDV ne sme presegati 25 mio forintov v dveh prejšnjih letih pred izbranim davčnim letom,
- promet skupaj z DDV predvidoma ne sme presegati 25 mio forintov v davčnem letu,
- podjetje mora imeti odprt bančni račun na Madžarskem,
- člani zavezanca so lahko le fizične osebe in
- zavezanec ne sme biti udeležen v drugi družbi,

izberejo plačilo enostavnega podjetniškega davka po stopnji 30 % od prometa podjetja skupaj z DDV. Davek nadomešča davek na službene avtomobile, davek na dohodek in DDV. Če podjetje preseže prag 25 mio forintov med davčnim letom, se uporabi progresivna lestvica, v skladu s katero se po stopnji 50 % obdavči presežek. Hkrati pomeni presežek tudi izključitev zavezanca iz poenostavljenega podjetniškega davka. Zavezanec, ki se je odločil za poenostavljen podjetniški davek, mora to sporočiti davčnemu organu. Davčno leto je koledarsko leto. Davek se obračuna na podlagi samoobdavčitve in se plača ob predložitvi davčnega obračuna, akontacije se plačujejo četrtletno.

Romunija

Od 1. januarja 2011 dalje lahko mala podjetja v zasebni lasti, ki imajo od enega do devet zaposlenih, prometa pa manj kot 100.000 eurov, izbirajo ali plačajo davek po 3-odstotni davčni stopnji od ustvarjenega prometa ali pa davek od dohodkov pravnih oseb. Podjetja, ki se ukvarjajo z določenimi dejavnostmi, kot so bančništvo, zavarovalništvo, svetovanje, upravljanje in igre na srečo, tega sistema ne morejo izbrati.

Latvija

Od 1. septembra 2010 mikro podjetje lahko izbere režim mikro podjetniškega davka za naslednje davčno obdobje pod določenimi pogoji. Za mikro podjetje se kvalificira družba z omejeno odgovornostjo, ki izpolnjuje naslednja merila:

- delničarji družbe so posamezniki, ki so hkrati člani uprave,
- letni promet podjetja ne presega 70.000 LVL in
- nima več kot pet zaposlenih.

Stopnja davka, ki ga plačajo mikro podjetja, se določi v višini 9 % od prometa. Mikro podjetniški davek nadomešča davek in prispevke za socialno varnost, ki jih plačujejo delodajalci za svoje zaposlene. Izgub podjetja ni dovoljeno prenašati v naslednja leta. Mikro družba mora z vsemi zaposlenimi skleniti dogovor o strinjanju za vstop v sistem mikro podjetniškega davka. Dohodek zaposlenega, ki ga mikro podjetje izplača (brez dividend), ne sme presegati 500 LVL na mesec.

Davek se plača 4-krat letno, prav tako se 4-krat letno odda davčni obračun, ki se vloži za vsako četrletje do 15. dne v mesecu po koncu vsakega četrletja.

2. Obdavčitev plačil za storitve na viru

Avstrija

Nerezidenti, ki v Avstriji opravijo tehnično, prodajno ali svetovalno storitev, plačajo davek na viru po stopnji 20 % oziroma po nižji stopnji, če ima Avstrija sklenjeno konvencijo o izogibanju dvojnega obdavčevanja. Davka na viru se ne plačuje za storitve upravljanja.

Bolgarija

Storitve, ki jih opravijo nerezidenti, se obdavčijo z davkom na viru, ki znaša 10 %, in sicer za tehnične in upravljaljske storitve, storitve, ki jih opravi vodstveni kader, plačila za fiktivne storitve in razna povračila v države oziroma ozemlja, ki so nekooperativna.

Češka

Prodajne, tehnične, svetovalne in upravljaljske storitve, opravljene na Češkem, so obdavčene z davkom na viru po stopnji 15 % oziroma po nižji stopnji v primeru sklenjene konvencije o izogibanju dvojnega obdavčevanja.

Finska

Storitve niso predmet davka na viru.

3. Olajšava za donacije

Donacije v obliki davčne olajšave kot znižanje davčne osnove so redke. Pogostejša primerjalnopravna rešitev je, da so davčno priznani odhodek (npr. Bolgarija, Ciper, Hrvaška).

Latvija

Donacija dobrodelnim, verskim in državnim organizacijam predstavlja odbitek davka v višini 85 % doniranega zneska. Znesek celotne olajšave ne sme preseči 20 % zneska davka od dohodkov pravnih oseb pred upoštevanjem olajšave.

Bolgarija

Donacije določenim kvalificiranim prejemnikom, npr. izobraževalnim, verskim, športnim, zdravstvenim in podobnim organizacijam ter socialno prikrajšanim osebam, predstavljajo davčno priznani odhodek do višine 10 % pozitivnega finančnega rezultata pred davčno prilagoditvijo. Od 1. 1. 2010 so na seznamu kvalificiranih prejemnikov tudi organizacije iz Evropskega gospodarskega prostora.

Donacije Skladu za zdravstveno obravnavo otrok, Skladu za pomoč pri reprodukciji in Skladu za transplantacijo so odhodek do višine 50 % pozitivnega finančnega rezultata pred davčno prilagoditvijo.

Donacije kvalificiranim kulturnim institucijam so odhodek do višine 15 % pozitivnega finančnega rezultata pred davčno prilagoditvijo.

Ciper

Donacije za odobreno dobrodelnost so priznani odhodek v celoti.

Hrvaška

Donacije so odhodek do višine 2 % bruto prihodkov, doseženih v preteklem letu. Za donacije, namenjene po posebnem programu pristojnega ministrstva, ni omejitve glede priznavanja.

4. Omejevanje koriščenja davčnih izgub iz preteklih davčnih obdobj

Avstrija

Avstrija dovoljuje prenos izgub neomejeno v prihodnost, vendar pa se izgube, ki so nastale v tekočem ali preteklem davčnem letu, lahko poračunajo le v višini 75 % dohodkov tekočega leta. Preostali del izgube, ki ga ni bilo mogoče poračunati, pa se lahko prenese v prihodnja leta. Prenos izgube v pretekla davčna obdobja ni dovoljen.

Poljska

Izgube se lahko prenašajo v prihodnost, pri čemer je obdobje takšnega prenosa omejeno na pet let. Določeno je, da se vsako leto lahko koristi samo 50 % izgube. Prenos izgube v pretekla davčna obdobja ni dovoljen.

Latvija

Latvija dopušča, da se izgube prenašajo v prihodnost, pri čemer je obdobje prenosa omejeno na osem let, in sicer za izgube, ki so nastale v letu 2010 in kasneje. S pozitivno davčno osnovo se tako nastale izgube poračunavajo po vrstnem redu njihovega nastanka. Izgube, ki so nastale v letih 2008 in 2009, se prav tako lahko prenašajo v prihodnost, pri čemer je časovno obdobje za njihovo poračunavanje omejeno na šest oziroma sedem let. Izgube, nastale pred letom 2008, se poračunajo v časovnem obdobju petih let. Prenos izgube v pretekla davčna obdobja ni dovoljen.

6. DRUGE POSLEDICE, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1. Administrativne in druge posledice

Zavezanci, ki bodo ugotavljali davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov, bodo davčne prihodke ugotavljali kot doslej, to je na podlagi načela nastanka poslovnega dogodka in z upoštevanjem posebnih pravil, določenih z ZDDPO-2. Zavezanci ne bodo ugotavljali davčno priznanih dejanskih odhodkov, ampak bodo od prihodkov pri ugotavljanju davčne osnove le odšteli znesek normiranih odhodkov. Zavezancem bo omogočen samoobračun v obliki in okviru poenostavljenega obstoječega obrazca za obračun davka od dohodkov pravnih oseb.

Naloge države v zvezi z obračunavanjem in plačevanjem davka in posledično z nadzorom bo opravljala Davčna uprava RS. Z uvedbo novega sistema ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov bo imel določen krog zavezancev dodatno možnost oziroma način za ugotavljanje davčne osnove. V tem primeru bo z uveljavitvijo novega sistema dejansko poenostavljen način davčnega nadzora teh davčnih zavezancev, saj bo DURS pregledovala poslovanje teh zavezancev le z vidika prihodkov in ne tudi odhodkov, kar pomeni lažje in hitreje davčne nadzore. Poleg tega se z uveljavitvijo pravila za vstop in obstanek v sistemu ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov uvaja enostavno administriranje v zvezi z uveljavljanjem pravice do ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov. Zavezanci, ki bodo želeli ugotavljati davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov, bodo dolžni to priglasiti, pri čemer ne bodo dolžni vlagati vlog za podaljševanje načina ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov za vsako obdobje, temveč se bo domnevalo, da želijo na ta način ugotavljati svojo davčno osnovo, če do določenega roka ne bodo predložili obvestila o prenehanju ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov. Slednje pomeni enostavno administrativno rešitev za zavezance v sistemu ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov.

Zavezanci bodo izračunavali, odtegovali in plačevali davek od plačil za storitve kot doslej, z upoštevanjem, da bo obveznost tovrstnega obdavčenja nastala le pri plačilih za nekatere storitve.

Zavezanci bodo davčno olajšavo za donacije uveljavljali enako kot doslej.

Zavezanci bodo ukrep koriščenja prenesenih izgub uveljavljali kot doslej, z upoštevanjem, da bo koriščenje prenesenih izgub omejeno.

6.2. Presoja posledic na okolje, ki vključuje tudi prostorske in varstvene vidike

Predlog zakona ima lahko vpliv na okolje. V predlogu zakona se nameni, za katere se lahko namenijo donacije, ki se kvalificirajo za davčno olajšavo, širijo s splošnokoristnim namenom. Do sedaj je ZDDPO-2 sicer določal, da je mogoče sredstva, ki se štejejo za donacijo, nameniti za ekološke namene. Po nekaterih razlagah oziroma ožjem razumevanju ta namen ne obsega celotnega področja varstva okolja in ohranjanja narave. Področje varstva okolja in ohranjanja narave pa je izrecno opredeljeno kot področje, na katerem lahko delujejo prostovoljske organizacije, ki so kot posebna oblika organizacij – ta status jim daje Zakon o prostovoljstvu, kot takšne na novo opredeljene. Te organizacije v skladu z navedenim zakonom delujejo v splošno korist.

6. 3. Presoja posledic na gospodarstvo

Predlog zakona pomeni razbremenitev po obsegu poslovanja manjšega gospodarstva z omogočanjem poenostavljenega ugotavljanja davčno priznanih odhodkov, kar naj bi posledično pomenilo izboljšanje pogojev za poslovanje in okrepilo gospodarsko pobudo.

S predlaganim sistemom ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov se bo predvidoma razbremenilo približno 1.400 zavezancev. Njihova skupna letna davčna obveznost se bo zaradi predlagane spremembe zakona znižala skoraj za polovico oziroma na približno 2.400 eurov na zavezanca.

S spremembo obdavčitve plačil za določene storitve se zavezancem v nekaterih panogah, na primer v panogi pomorske agenture in turizma, odpravlja ovira, ki je negativno vplivala na njihovo konkurenčnost. Gre namreč za panoge, v katerih se opravljajo ustaljene, transparentne storitve, ki pa so specifične zaradi posebne organizacije oziroma poteka poslov.

S spremembo oziroma omejevanjem možnosti koriščenja davčnih izgub bodo zavezanci, ki izkazujejo nepokrito davčno izgubo iz preteklih davčnih obdobj, ki je višja kot 50 % davčne osnove davčnega obdobja, izkazali višjo davčno osnovo (po olajšavah in koriščenju izgub) za davek od dohodkov pravnih oseb. To lahko vpliva na likvidnostni položaj posameznega davčnega zavezanca.

6. 4. Presoja posledic na socialnem področju

Ukrep, ki spodbuja gospodarske pobude in uvaja administrativno enostavne rešitve oziroma administrativno razbremeni gospodarske subjekte, lahko prispeva k zmanjšanju števila nezaposlenosti v Republiki Sloveniji.

6.5 Presoja posledic na dokumentu razvojnega načrtovanja

/

6.6. Izvajanje sprejetega predpisa

Za izvajanje predpisa bo odgovorna Davčna uprava RS. Za izvajanje predpisa ni treba sprejeti novih podzakonskih aktov.

Zaradi spremenjenega, poenostavljenega načina ugotavljanja davčne osnove in uvedbe omejitve koriščenja prenesenih davčnih izgub bo treba spremeniti obrazec in dopolniti metodologijo v Pravilniku o davčnem obračunu davka od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 67/10).

6.7. Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

/

II. BESEDILO ČLENOV:

1. člen

V Zakonu o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 117/06, 56/08, 76/08, 5/09, 96/09, 110/09 – ZDavP-2B, 43/10, 59/11, 24/12 in 30/12) se v drugem odstavku 1. člena druga alineja spremeni tako, da se glasi:

»- Direktiva Sveta 2011/96/EU z dne 30. novembra 2011 o skupnem sistemu obdavčitve matičnih družb in odvisnih družb iz različnih držav članic (prenovitev) (UL L št. 345 z dne 29. decembra 2011, str. 8);«.

2. člen

Trinajsti odstavek 8. člena se spremeni tako, da se glasi:

“(13) Dohodki od storitev imajo vir v Sloveniji, če so storitve opravljene v Sloveniji oziroma če bremenijo rezidenta ali nerezidenta preko njegove poslovne enote v Sloveniji.”.

V petnajstem odstavku se besedilo “trinajstega odstavka tega člena” nadomesti z besedilom “3. točke prvega odstavka 24. člena tega zakona”.

V šestnajstem odstavku se besedilo “trinajstega odstavka tega člena” nadomesti z besedilom “3. točke prvega odstavka 24. člena tega zakona”.

3. člen

V drugem odstavku 36. člena se na koncu doda nov stavek, ki se glasi:

»Pravica po tem odstavku ne preneha s prehodom na ugotavljanje davčne osnove v skladu s 67.a členom tega zakona.«.

V četrtem odstavku se besedilo »največ do višine« nadomesti z besedilom »največ v višini 50 %«.

4. člen

V prvem odstavku 59. člena se za besedo »ekološke« črta beseda »in« ter doda vejica, za besedo »religiozne« pa se dodata besedi »in splošnokoristne«.

5. člen

Za 67. členom se dodajo novo X.a poglavje in novi 67.a do 67.g členi, ki se glasijo:

«X.a POSEBNA UREDITEV ZA UGOTAVLJANJE DAVČNE OSNOVE Z UPOŠTEVANJEM NORMIRANIH ODHODKOV

67.a člen (posebna ureditev)

(1) To poglavje določa posebno ureditev za ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov (v nadaljnjem besedilu: ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov).

(2) Za vsa vprašanja glede ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, ki niso urejena v tem poglavju, in glede obračunavanja in plačevanja davka od davčne osnove, ugotovljene po tem poglavju, se uporabljajo druge določbe tega zakona, zakona, ki ureja davčni postopek, in zakona, ki ureja davčno službo.

67.b člen

(zavezanec, ki lahko ugotavlja davčno osnovo po tem poglavju, in pogoji)

Zavezanec po tem zakonu, ki je družba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, in družbi primerljiva tuja oseba za poslovno enoto, ki jo ima v Sloveniji, lahko ugotavlja davčno osnovo za davčno obdobje z upoštevanjem normiranih odhodkov v višini, določeni v prvem odstavku 67.e člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: zavezanec iz 67.b člena tega zakona), če prihlasi ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja davčni postopek, in če njegovi prihodki, ugotovljeni po pravilih o računovodenju, v koledarskem letu pred davčnim obdobjem, za katero uveljavlja ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, ne presegajo 50.000 eurov in s tem poglavjem ni drugače določeno.

67.c člen (spremljanje izpolnjevanja pogojev)

(1) Zavezanec iz 67.b člena tega zakona mora davčnemu organu v roku, določenim z zakonom, ki ureja davčni postopek, priglasiti, da bo ugotavljal davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov.

(2) Zavezanec iz 67.b člena tega zakona mora ugotavljati prihodke iz 67.b člena tega zakona za vsako davčno obdobje v skladu s 67.b členom tega zakona.

(3) Zavezanec iz 67.b člena tega zakona mora v roku, določenim z zakonom, ki ureja davčni postopek, davčni organ obvestiti o prenehanju ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov. Obvestilo učinkuje od začetka davčnega obdobja, za katero je davčni zavezanec obvestil davčni organ.

(4) Zavezanec iz 67.b člena tega zakona, ki davčnemu organu predloži obvestilo iz tretjega odstavka tega člena, mora ugotavljati davčno osnovo v skladu s splošnimi pravili tega zakona.

(5) Ne glede na tretji odstavek tega člena mora zavezanec iz 67.b člena tega zakona, ki dve zaporedni davčni obdobji ne izpolnjuje pogojev po tem poglavju, ugotavljati davčno osnovo v skladu s splošnimi pravili tega zakona za celotno davčno obdobje, ki sledi tema dvema davčnima obdobjema.

67.č člen (novi zavezanci)

Ne glede na 67.b člen lahko zavezanec iz 67.b člena tega zakona, ki začne poslovati, v prvem davčnem obdobju in, če je začel poslovati v zadnjih šestih mesecih prvega davčnega obdobja, tudi v drugem davčnem obdobju, ugotavlja davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov, če davčnemu organu v roku, določenim z zakonom, ki ureja davčni postopek, priglasí, da bo ugotavljal davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov.

67.d člen (posebni primeri ugotavljanja prihodkov iz 67.b člena)

(1) Za potrebe določanja višine prihodkov iz 67.b člena tega zakona se ne šteje, da je zavezanec na novo pričel poslovati, če je v 18 mesecih pred priglasitvijo ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov :

1. ustanovil družbo, zavod ali primerljivo osebo po tujem pravu;
2. se preoblikoval s prenosom enega ali več obratov na fizično osebo, ki opravlja dejavnost, če je ta fizična oseba predhodno imela delež v zavezancu, ali družbo, s pridobitvijo lastniškega deleža;
3. pričel poslovati na podlagi prenosa enega ali več obratov od druge fizične ali pravne osebe.

(2) V primerih iz prvega odstavka tega člena se v prihodke po 67.b členu tega zakona štejejo:

1. prihodki zavezanca in družbe, zavoda ali primerljive osebe po tujem pravu, ugotovljeni po pravilih o računovodenju;
2. prihodki zavezanca in družbe, ki je prevzela enega ali več obratov zavezanca, in

3. prihodki zavezanca in osebe, ki je prenesla enega ali več obratov na zavezanca,

doseženi v obdobju iz 67.b člena tega zakona.

67.e člen

(določanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov)

(1) Pri ugotavljanju davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov se upoštevajo davčno priznani prihodki (v nadaljnjem besedilu tega poglavja: prihodki) in normirani odhodki v višini 70 % teh prihodkov.

(2) Pri ugotavljanju davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov se davčna osnova ne more zmanjševati zaradi uveljavljanja davčnih olajšav, ki so določene s tem zakonom in drugimi zakoni, če zmanjšujejo davčno osnovo po tem zakonu.

(3) Pri ugotavljanju davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov se davčna osnova ne more zmanjševati za priznane odhodke, zmanjšanja davčne osnove in davčno izgubo.

67.f člen

(sprememba sistema glede določanja ugotavljanja davčne osnove)

Prihodki in odhodki se pri prehodih oziroma zaradi prehodov med upoštevanjem prihodkov in odhodkov, določenim v 67.b členu tega zakona, ter upoštevanjem prihodkov in odhodkov, določenim v skladu z 12. členom tega zakona, upoštevajo na način, da ne pride do njihovega neupoštevanja ali dvakratnega upoštevanja.

67.g člen

(davčno obdobje)

Davčno obdobje zavezanca iz 67.b člena tega zakona je koledarsko leto.«.

6. člen

V prvem odstavku 70. člena se v 6. točki za besedilom »plačil za storitve« črta vejica in doda besedilo »svetovanja, trženja, raziskav tržišča, kadrovanja, administriranja, informacijske storitve ter pravne storitve,«.

KONČNA DOLOČBA

7. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. januarja 2013 dalje.

Določba spremenjenega četrtega odstavka 36. člena zakona se uporablja za davčna obdobja, ki se začnejo 1. januarja 2013 ali kasneje.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu

Ta člen določa spremembo druge alineje drugega odstavka 1. člena zakona. Določa sklicevanje na prenovljeno direktivo, ki ureja skupni sistem obdavčitve matičnih in odvisnih družb iz različnih držav članic, in sicer na Direktivo Sveta 2011/96/EU z dne 30. novembra 2011 o skupnem sistemu obdavčitve matičnih družb in odvisnih družb iz različnih držav članic (prenovitev) (UL L št. 345 z dne 29. decembra 2011, str. 8).

K 2. členu

S prvim odstavkom se s spremembo trinajstega odstavka 8. člena zakona določa vir dohodka v Sloveniji od storitev. Z navedeno določbo se nadomešča pravilo vira, ki je določalo le vir za dohodke od storitev vseh vrst, ki so plačane osebam, ki imajo sedež ali kraj dejanskega delovanja posloводства v državah, v katerih je splošna oziroma povprečna nominalna stopnja obdavčitve dobička družb nižja od 12,5 %, pri tem pa to niso države članice EU, če bremenijo rezidenta ali nerezidenta preko njegove poslovne enote v Sloveniji ali jih je izplačal rezident ali nerezident preko svoje poslovne enote v Sloveniji. V skladu s tem odstavkom imajo dohodki od storitev vir v Sloveniji, če so storitve opravljene v Sloveniji oziroma če bremenijo rezidenta ali nerezidenta preko njegove poslovne enote v Sloveniji. Torej sta določeni dve navezni okoliščini za to, kdaj se šteje, da ima dohodek od storitev vir v Sloveniji. Pri tem bremenitev pomeni, da je bil ta rezident ali nerezident dejanski upravičenec storitve oziroma se mu je priznal odhodek pri ugotavljanju davčne osnove. Določitev vira ne pomeni dejanske obdavčitve dohodkov od storitev na viru v Sloveniji, če v 70. členu zakona ni določen davčni odtegljaj.

Z drugim in tretjim odstavkom je določen popravek v petnajstem in šestnajstem odstavku 8. člena zakona zaradi spremembe trinajstega odstavka 8. člena, ki ne določa več vira za storitve, ki so plačane osebam, ki imajo sedež ali kraj dejanskega delovanja posloводства v državah, v katerih je splošna oziroma povprečna nominalna stopnja obdavčitve dobička družb nižja od 12,5 %, ampak določa le vir v Sloveniji za dohodke od storitev. Drugi in tretji odstavek določata sklicevanje na 3. točko prvega odstavka 24. člena tega zakona.

K 3. členu

Ta člen določa dopolnitev drugega odstavka 36. člena ZDDPO-2. Nedvoumno je določeno, da zavezanci, ki imajo neizkoriščeno davčno izgubo in izberejo, da bodo ugotavljali davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov, lahko še neizkoriščeno davčno izgubo izkoristijo oziroma si na njen račun zmanjšujejo davčno osnovo, potem ko in če prenehajo z ugotavljanjem davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov. Določba jasno določi pravico zavezancev, upošteva, da zavezanci, ki ugotavljajo davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov (tretji odstavek 67.e člena), v teh obdobjih ne morejo davčne osnove zmanjševati za davčno izgubo.

Drugi odstavek tega člena spreminja četrti odstavek 36. člena zakona in določa, da se davčne izgube iz predhodnih davčnih obdobj lahko pokrivajo le v omejenem obsegu. Omejitev je določena na ravni davčne osnove, ki se ugotovi kot presežek prihodkov nad odhodki. Določeno je, da se davčna osnova lahko zmanjšuje zaradi davčnih izgub iz predhodnih obdobj, vendar največ v višini polovice (50 %) davčne osnove davčnega obdobja.

K 4. členu

Ta člen določa dodatni namen oziroma širi obseg namenov, določenih v prvem odstavku 59. člena zakona. 59. člen zakona določa davčno olajšavo za donacije. Navedeno davčno olajšavo lahko uveljavljajo zavezanci za določen znesek izplačil, če jih namenijo za taksativno naštete namene. Poleg že določenih namenov, kot so med drugimi humanitarni, dobrodelni, ekološki, športni, religiozni, ta člen dopolnjuje oziroma širi nabor navedenih namenov s splošnokoristnim namenom. Širok razpon aktivnosti oziroma področij, ki se opravljajo oziroma organizirajo v okviru t.i. nepridobitnih organizacij, po ožjem razumevanju dosedanje ureditve niso sodila pod že določene namene v 59. členu ZDDPO-2. Navedeno lahko pomeni oviro za zavezance, ki želijo donirati in posledično uveljavljati davčno olajšavo za donacije. Z dodanim namenom so zaobjeta zlasti področja, ki jih opredeljuje Zakon o prostovoljstvu in na njegovi podlagi izdan pravilnik, in sicer: civilna zaščita in reševanje, človekove pravice in civilne svoboščine, varstvo okolja in ohranjanje narave, kultura in umetnost, socialna dejavnost, rekreacija, turizem, vzgoja in izobraževanje, zdravje in človek, narava in družbene vrednote. Nekateri deli teh področij se lahko uvrščajo med že določene namene, kot so dobrodelen, humanitaren, zdravstveni namen, vendar so določeni deli navedenih področij širši in so že določeni nameni lahko omejevalni. Denimo varstvo okolja in ohranjanje narave je področje, ki obsega skrb za varstvo okolja in ohranjanje narave ter zaščito in varovanje naravne dediščine, oblike pa so preventiva, obveščanje javnosti, ozaveščanje ter skupnostne stalne ali občasne akcije in podobno. Področje

prostovoljskega dela, ki se nanaša na človeka, naravo in družbene vrednote, obsega globalno učenje, spodbujanje aktivnega državljanstva in družbene odgovornosti, negovanje družbenih vrednot, predstavljane, spodbujanje in razvijanje prostovoljstva, razvijanje vrednot pravične trgovine in varstva potrošnikov in razvijanje vzajemnosti in solidarnosti. Oblike prostovoljskega dela pa so različne skupnostne akcije ozaveščanja, obveščanje javnosti, izvajanje izobraževanja in usposabljanja, dajanje pobud in vključevanje v posvetovalne procese nosilcev oblasti na državni in lokalni ravni in podobno. Določitev splošnokoristnega namena odpravlja navedene nejasnosti pri uveljavljanju olajšave za donacije pri zavezancih in olajšuje tudi izvajanje oziroma nadzor s strani davčnega organa.

K 5. členu

Ta člen je obsežen, saj določa novo poglavje v ZDDPO-2, in sicer se za 67. členom doda novo poglavje X.a. V skladu z njim se uveljavlja posebna ureditev ugotavljanja davčne osnove. Uveljavi se novost v sistemu obdavčitve dohodkov pravnih oseb, in sicer ugotavljanje davčne osnove na podlagi normiranih odhodkov. To pomeni izjemo od izhodišča zakona, določenega v 12. členu, ki opredeljuje davčno osnovo kot razliko med dejanskimi prihodki in dejanskimi odhodki. Gre za opsijski sistem, odločitev zanj je na strani zavezanca. V skladu z vsemi določbami tega poglavja pri določanju davčne osnove pri ugotavljanju prihodkov ni sprememb, določeno je drugačno priznavanje odhodkov. Odhodki se priznajo kot normirani odhodki. Poglavje ima več novih členov.

67.a člen kot pojasnjevalna norma v prvem odstavku izrecno določa, kar izhaja že iz naslova novega poglavja zakona, da se uveljavlja oziroma določa posebna ureditev glede na ostale določbe zakona. Nadalje je v drugem odstavku zaradi jasnosti in pravne varnosti določeno, da se za vsa vprašanja glede ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov ter glede obračunavanja in plačevanja davka od tako ugotovljene osnove, ki niso urejena v tem poglavju, uporabljajo druge določbe zakona, zakona, ki ureja davčni postopek, in zakona, ki ureja davčno službo. V zakonu, ki ureja davčni postopek, sta tako določena postopek ugotavljanja davčne osnove ter postopek obračunavanja in plačevanja davka, v zakonu, ki ureja davčno službo, pa so določena pooblastila davčnega organa glede nadzora nad pravilnostjo obračunavanja in plačevanja davka.

67.b člen določa zavezanca, ki lahko izberejo sistem ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, in pogoje za uveljavljanje navedene možnosti. To so zavezanci po ZDDPO-2, ki so družbe po zakonu, ki ureja gospodarske družbe. Iz kroga zavezancev po zakonu predmetnega sistema torej v nobenem primeru ne morejo izbrati zavezanci iz 9. člena zakona, to so t.i. nepridobitne organizacije oziroma pravne osebe, ki niso ustanovljene z namenom ustvarjanja dobička. Zavezanec, ki ni družba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, ampak je ustanovljen po tujem pravu, lahko izbere opisani sistem, če ima obliko, ki je primerljiva z družbo po zakonu, ki ureja gospodarske družbe. Sistem lahko izberejo za svojo poslovno enoto v Sloveniji, vendar pa se pogoj glede prihodkov za vstop v sistem nanaša na celotne prihodke zavezanca nerezidenta. Zavezanci, ki se kvalificirajo kot zavezanci, ki predmetni sistem lahko izberejo, morajo izpolnjevati določene pogoje. Prvi pogoj je zgornja meja oziroma prag prihodkov. Ta prag so prihodki,

ki jih doseže zavezanec, ugotovljeni po pravilih o računovodenju, v koledarskem letu pred davčnim obdobjem, za katero zavezanec uveljavlja ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov. V 67.b členu je ta prag postavljen na 50.000 eurov, kar pomeni, da zavezanec lahko izbere predmetni sistem, če njegovi prihodki ne presegajo 50.000 eurov. Nadaljnji formalni pogoj za uveljavljanje možnosti ugotavljanja davka z upoštevanjem normiranih odhodkov je prigrasitev davčnemu organu.

67.c člen določa način oziroma postopanje zavezanca, da lahko ugotavlja davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov. Glede na to, da je nomotehnično nov sistem določen v posebnem poglavju in da bodo postopkovne določbe urejene v zakonu, ki ureja davčni postopek, je v tem členu določeno le tisto, kar je treba, da iz poglavja jasno izhaja, kakšen je sistem, in da so določene pravice in obveznosti zavezanca in davčnega organa nedvoumno določene. Za vstop v sistem mora zavezanec poleg izpolnjevanja pogoja višine prihodkov opraviti še prigrasitev davčnemu organu, da bo ugotavljal davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov. To nadalje zanj pomeni obveznost, da mora ugotavljati prihodke iz 67.b člena zakona za vsako davčno obdobje v skladu s pravili o računovodenju, kar je določeno v drugem odstavku tega člena. Torej gre za določen avtomatizem ugotavljanja izpolnjevanja pogojev in spremljanja zavezancev oziroma spremljanja, po katerem sistemu zavezanec ugotavlja davčno osnovo. Določeno je še, da mora zavezanec v roku, ki je določen z zakonom, ki ureja davčni postopek, davčni organ obvestiti o prenehanju ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, gre za primere, ko se zavezanec prostovoljno odloči, da ne bo več ugotavljal davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov. Namreč, zavezanec se lahko prostovoljno odloči, da ne bo več ugotavljal davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, čeprav še vedno izpolnjuje pogoje. Takšno obvestilo posledično pomeni, da mora zavezanec ugotavljati davčno osnovo v skladu s splošnimi pravili tega zakona za celotno davčno obdobje, za katerega je davčnemu organu poslal obvestilo in za naslednja davčna obdobja. Zavezanec, ki dve zaporedni davčni obdobji ne izpolnjuje pogojev za ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, mora ugotavljati davčno osnovo v skladu s splošnimi pravili tega zakona za celotno davčno obdobje, ki sledi tema dvema davčnima obdobjema. Ta določba določa obvezo oziroma posredno obvezno prenehanje ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov. Za zavezanca, ki začne poslovati na novo, to pomeni, da bo, če bo presegel 50.000 eurov prihodkov tako v prvem kot v drugem davčnem obdobju, šele v tretjem davčnem obdobju (v letu $n+2$) ugotavljal davčno osnovo po splošnih pravilih. Davčni organ izvaja nadzor nad izvajanjem tega člena.

67.č člen določa način uveljavljanja možnosti iz tega poglavja za zavezanca, ki začne poslovati na novo. Določeno je, da novi zavezanec, ne glede na 67.b člen, lahko pri ugotavljanju davčne osnove po tem poglavju v prvem in, če je začel poslovati v zadnjih šestih mesecih prvega davčnega obdobja, tudi v drugem davčnem obdobju upošteva normirane odhodke v višini, določeni v 67.b členu tega zakona, če to prigrasi davčnemu organu. Za takšnega zavezanca se pogoj glede prihodkov ne ugotavlja, ker ti podatki ne obstajajo.

V 67.d členu so določeni posebni primeri ugotavljanja prihodkov iz 67.b člena, ki preprečujejo določena ravnanja zavezanca, s katerimi bi navidezno izpolnil pogoj glede višine prihodkov iz 67.b člena tega zakona. Gre za morebitne

primere ustanavljanja in reorganiziranja zavezanca z namenom, da bi lahko izpolnil pogoj glede vstopa v sistem ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov. V teh primerih se ne šteje, da je zavezanec začel poslovati kot nov zavezanec. Za izpolnjevanje prihodkovnega pogoja pa se bodo prihodki deležnikov pri takšnih dogodkih seštevati. Če bo na primer zavezanec ustanovil družbo in bo priglasil ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, se bodo v prihodke te družbe všteli prihodki zavezanca, ki jih je dosegel v tem istem obdobju. Če bo v tem primeru predmetno priglasitev opravila ustanovljena družba, se bodo v prihodke šteli tudi prihodki zavezanca.

67.e člen opredeljuje način določanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov. Določeno je, da se pri ugotavljanju davčne osnove upoštevajo davčno priznani prihodki in normirani odhodki v višini 70 % teh prihodkov. Nadalje je določeno, da se zavezancu, ki ugotavlja davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov, ne priznajo davčne olajšave, druga zmanjšanja davčne osnove in davčna izguba. Z davčno izgubo je v tem členu mišljena morebitna še neizkoriščena davčna izguba iz predhodnih davčnih obdobj, ko se je davčna osnova ugotavljala po splošnih pravilih za ugotavljanje davčne osnove. Tekoče davčne izgube zavezanec praviloma ne ugotavlja in iz določb X.a poglavja izhaja, da je ni. Dejansko določba tega člena glede davčne izgube pomeni, da se še neizkoriščene davčne izgube iz davčnih obdobj, ko je zavezanec ugotavljal davčno osnovo z upoštevanjem dejanskih prihodkov in odhodkov, zamrznejo do obdobja, ko ugotavlja davčno osnovo ponovno na ta način, torej ko in če preneha ugotavljati davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov. To pomeni, da za neizkoriščene davčne izgube zavezanec lahko zmanjšuje davčno osnovo, ko ponovno začne z ugotavljanjem davčne osnove z upoštevanjem dejanskih prihodkov in odhodkov. Upoštevati je treba, da se v skladu s 36. členom zakona davčna izguba lahko prenaša v naslednja davčna obdobja neomejeno. Zaradi jasnosti in nedvoumnosti pa je to tudi izrecno določeno v 3. členu tega zakona, ki dopolnjuje 36. člen ZDDPO-2.

V skladu s tem členom se zavezancu, ki ugotavlja davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov, ne priznajo davčne olajšave po ZDDPO-2 in tiste, ki so določene z drugimi zakoni. Takšen drug zakon je na primer zakon, ki ureja razvojno podporo v Pomurski regiji v obdobju 2010-2015, ki olajšave določa tako, da lahko zmanjšujejo davčno osnovo po ZDDPO-2. Pri določbah ZDDPO-2 je pri uveljavljanju nekaterih davčnih olajšav določeno, da lahko zavezanec za neizkoriščeni del davčne olajšave zmanjšuje davčno osnovo v naslednjih nekaj davčnih obdobjih. V skladu s tem členom to za obdobja, ko zavezanec ugotavlja davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov, ni mogoče. Lahko pa zavezanec za neizkoriščeni del davčne olajšave zmanjšuje davčno osnovo v davčnih obdobjih, ko ugotavlja davčno osnovo ponovno po splošnih pravilih, torej ko in če preneha ugotavljati davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov, če je to še v rokih, ko se olajšava lahko prenaša. Namreč, prenašanje neizkoriščenega dela davčne olajšave je časovno omejeno in ti roki tečejo tudi v času, ko zavezanec ugotavlja davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov. ZDDPO-2 v zvezi z uveljavljanjem nekaterih davčnih olajšav določa tudi, da mora zavezanec povečati davčno osnovo, če v določenem obdobju na primer odtuji sredstvo, za katerega je uveljavil davčno olajšavo za investiranje. To pomeni, da če odtuji sredstvo v davčnem obdobju, za katerega ugotavlja davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov, pa je zato predpisana davčna posledica povečanja

davčne osnove, mora davčno osnovo povečati v višini uveljavljene olajšave za odtujeno sredstvo.

67.f člen ureja prehode med obema sistemoma ugotavljanja davčne osnove, ki ju določa zakon. Ta člen za razliko od predhodnega, ki določa posebna pravila glede tekočega priznavanja določenih odhodkov ali znižanj davčne osnove, določa pravilo za ugotavljanje prihodkov in odhodkov pri prehodih oziroma zaradi prehodov med sistemoma. Določeno je, da se pri spremembi sistema oziroma pri prehodih prihodki in odhodki upoštevajo na način, da ne pride do njihovega neupoštevanja ali dvakratnega upoštevanja. Navedeno pravilo se bo moralo uporabljati pri davčni obravnavi amortizacije, rezervacij in v drugih primerih, ko bo prihajalo do časovnega razmejevanja pri priznavanju prihodkov ali odhodkov po pravilih o računovodenju in/ali davčnih predpisih. Pri uporabi navedenega pravila je treba upoštevati osnovno značilnost sistema normiranih odhodkov, in sicer, da se odhodki za ugotavljanje davčne osnove priznajo v normirani višini, ne glede na dejansko višino odhodkov, če le-te zavezanec spremlja ali ne. Glede na to značilnost se bo v nekaterih primerih pri amortizaciji pri prehodu iz sistema ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov v t.i. splošni sistem (dejanski odhodki) moralo pri upoštevanju amortizacije v splošnem sistemu upoštevati, da je bila amortizacija za obdobje, ko je zavezanec ugotavljal davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov, že upoštevana prek normiranih odhodkov. V navedenem smislu bo treba obravnavati tudi vsa ostala časovna razmejevanja priznavanja prihodkov in odhodkov.

Zaradi enostavnosti in nezapletenosti, zlasti roka za ugotavljanje pogojev za vstop v sistem ugotavljanja davčne osnove na podlagi normiranih odhodkov, ter zaradi primerljivosti in povezanosti s sistemom ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov za zavezanca, fizične osebe, ki opravljajo dejavnost, je v **67.g členu** določeno, da je davčno obdobje zavezanca koledarsko leto.

K 6. členu

Dopolnjena 6. točka prvega odstavka 70. člena zakona določa obdavčitev plačil za storitve, ki imajo vir v Sloveniji in so plačane v državi z nižjo obdavčitvijo. Obdavčene so taksativno navedene storitve, in sicer storitve svetovanja, trženja, raziskav tržišča, kadrovanja, administriranja, informacijske storitve in pravne storitve.

K 7. členu

Zadnji člen določa, da začne zakon veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. januarja 2013 dalje.

Določba o omejevanju koriščenja davčnih izgub se uporablja za davčna obdobja, ki se začnejo 1. januarja 2013 ali kasneje. Zavezanci, ki imajo davčno obdobje enako koledarskemu letu, bodo novo določbo prvič upoštevali za leto 2013, ostali zavezanci pa za davčno obdobje, ki je enako poslovnemu letu, ki se začne po 1. januarja 2013.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

1. člen (vsebina zakona)

(1) S tem zakonom se ureja sistem in uvaja obveznost plačevanja davka od dohodkov pravnih oseb.

(2) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašajo naslednje direktive Evropske skupnosti:

- Direktiva Sveta 90/434/EGS z dne 23. julija 1990 o skupnem sistemu obdavčitve za združitve, delitve, prenose sredstev in zamenjave kapitalskih deležev družb iz različnih držav članic (UL L št. 225 z dne 20. avgusta 1990, str. 142), zadnjič spremenjena z Direktivo Sveta 2005/19/ES o spremembah Direktive 90/434/EGS o skupnem sistemu obdavčitve za združitve, delitve, prenose sredstev in zamenjave kapitalskih deležev iz različnih držav članic (UL L št. 58 z dne 4. marca 2005, str. 19);
- Direktiva Sveta 90/435/EGS z dne 23. julija 1990 o skupnem sistemu obdavčitve matičnih družb in odvisnih družb iz različnih držav članic (UL L 225 z dne 20. avgusta 1990, str. 6), zadnjič spremenjena z Direktivo Sveta 2003/123/ES o spremembah Direktive Sveta 90/435/EGS o skupnem sistemu obdavčitve matičnih družb in odvisnih družb iz različnih držav članic (UL L št. 7 z dne 13. januarja 2004, str. 41);
- Direktiva Sveta 2003/49/ES z dne 3. junija 2003 o skupnem sistemu obdavčevanja plačil obresti ter licenčnin med povezanimi družbami iz različnih držav članic (UL L št. 157 z dne 26. junija 2003, str. 49).

8. člen (vir dohodkov)

(1) Dohodek ima vir v Sloveniji, če je po katerikoli določbi drugega do štirinajstega odstavka tega člena mogoče določiti vir dohodka v Sloveniji.

(2) Dohodki rezidenta, razen dohodka, doseženega v poslovni enoti ali preko poslovne enote tega rezidenta, ki se nahaja izven Slovenije, oziroma razen dohodkov, ki so v skladu z določbami četrtega do štirinajstega odstavka tega člena dohodki z virom izven Slovenije, imajo vir v Sloveniji.

(3) Dohodek nerezidenta, dosežen v poslovni enoti tega nerezidenta ali preko poslovne enote tega nerezidenta, ima vir v Sloveniji, če se poslovna enota nahaja v Sloveniji.

(4) Dohodki od nepremičnin in pravic na nepremičninah imajo vir v Sloveniji, če gre za nepremičnine, ki se nahajajo v Sloveniji, in dohodki iz kmetijske in gozdarske dejavnosti imajo vir v Sloveniji, če se dejavnost opravlja na zemljiščih, ki se nahajajo v Sloveniji.

(5) Dohodki od izkoriščanja ali pravice do izkoriščanja nahajališč rude, virov ter drugega naravnega bogastva imajo vir v Sloveniji, če se nahajališča rude, viri ter drugo naravno bogastvo nahajajo v Sloveniji.

(6) Dividende, vključno z dohodki podobnimi dividendam, in dohodki od deležev, ki izvirajo iz finančnih instrumentov oziroma finančnih naložb vseh vrst, kot so vrednostni papirji, lastniški deleži, imajo vir v Sloveniji, če jih izdajo gospodarske družbe, zadruga in druge oblike organiziranja, ki so ustanovljene v skladu s predpisi v Sloveniji, Slovenija, samoupravne lokalne skupnosti in Banka Slovenije, oziroma če gre za deleže v gospodarskih družbah, zadrugah in drugih oblikah organiziranja, ki so ustanovljene v skladu s predpisi v Sloveniji.

(7) Obresti imajo vir v Sloveniji, če bremenijo rezidenta ali nerezidenta preko njegove poslovne enote v Sloveniji.

(8) Dohodki od uporabe ali pravice uporabe avtorskih pravic, patentov, zaščitnih znakov in drugih premoženjskih pravic in dohodki od drugih podobnih pravic imajo vir v Sloveniji, če bremenijo rezidenta ali nerezidenta preko njegove poslovne enote v Sloveniji.

(9) Dobiček od odsvojitve poslovne enote nerezidenta v Sloveniji ima vir v Sloveniji.

(10) Dobiček od odsvojitve nepremičnin iz četrtega in premoženja iz petega odstavka tega člena, ima vir v Sloveniji.

(11) Dobiček od odsvojitve finančnih instrumentov oziroma finančnih naložb iz šestega odstavka tega člena, ima vir v Sloveniji.

(12) Dohodki od storitev nastopajočih izvajalcev ali športnikov, ki pripadajo drugi osebi, imajo vir v Sloveniji, če so storitve opravljene v Sloveniji.

(13) Dohodki od storitev vseh vrst, ki so plačane osebam, ki imajo sedež ali kraj dejanskega delovanja posloводства v državah, v katerih je splošna oziroma povprečna nominalna stopnja obdavčitve dobička družb nižja od 12,5 %, pri tem pa to niso države članice EU, imajo vir v Sloveniji, če bremenijo rezidenta ali nerezidenta preko njegove poslovne enote v Sloveniji ali jih je izplačal rezident ali nerezident preko svoje poslovne enote v Sloveniji.

(14) Dobiček iz desetega odstavka tega člena je tudi dobiček od odsvojitve lastniških deležev in pravic iz lastniških deležev v družbi, zadrugi ali drugi obliki organiziranja, katerih več kot polovico vrednosti izhaja posredno ali neposredno iz nepremičnin in pravic na nepremičninah, ki se nahajajo v Sloveniji.

(15) Ministrstvo za finance in Davčna uprava Republike Slovenije objavljata seznam držav, v katerih je splošna oziroma povprečna nominalna stopnja obdavčitve dobička družb nižja od 12,5 %, pri tem pa to niso države članice EU, iz trinajstega odstavka tega člena na spletnih straneh Ministrstva za finance in Davčne uprave Republike Slovenije.

(16) Določbe tega zakona, ki pogojujejo pravice in obveznosti zavezancev glede na sedež ali kraj dejanskega delovanja posloводства v državah iz

trinajstega odstavka tega člena, učinkujejo z naslednjim dnem od dneva objave države na seznamu iz petnajstega odstavka tega člena.

(17) Dohodki po tem zakonu, ki nimajo vira v Sloveniji, so dohodki z virom izven Slovenije.

36. člen (davčna izguba in pokrivanje davčne izgube)

(1) Davčna izguba po tem zakonu je presežek odhodkov nad prihodki, ki so določeni s tem zakonom.

(2) Davčno izgubo v davčnem obdobju lahko zavezanec pokriva z zmanjšanjem davčne osnove v naslednjih davčnih obdobjih, če zakon ne določa drugače.

(3) Pri zmanjšanju davčne osnove na račun davčnih izgub iz preteklih davčnih obdobj se davčna osnova najprej zmanjša za davčno izgubo starejšega datuma.

(4) Zmanjšanje davčne osnove zaradi davčnih izgub iz preteklih davčnih obdobj je dovoljeno največ do višine davčne osnove davčnega obdobja.

(5) Če se v davčnem obdobju lastništvo delniškega kapitala oziroma kapitalskih deležev ali glasovalnih pravic zavezanca neposredno ali posredno spremeni za več kot 50 % glede na stanje lastništva na začetku davčnega obdobja, in zavezanec:

1. že dve leti pred spremembo lastništva ne opravlja dejavnosti; ali
 2. dve leti pred ali po spremembi lastništva bistveno spremeni dejavnost,
- drugi odstavek tega člena ne velja za izgube, ki so nastale v letu spremembe lastništva ali v preteklih davčnih obdobjih.

(6) Če zavezanec bistveno spremeni dejavnost v dveh letih po spremembi lastništva po petem odstavku tega člena, se davčna osnova poveča za že uveljavljene davčne izgube, ki so nastale v letu spremembe lastništva ali v preteklih davčnih obdobjih.

(7) 2. točka petega odstavka tega člena ne velja za zavezanca, ki bistveno spremeni dejavnost zaradi ohranjanja delovnih mest ali sanacije poslovanja.

59. člen (olajšava za donacije)

(1) Zavezanec lahko uveljavlja zmanjšanje davčne osnove za znesek izplačil v denarju in v naravi za humanitarne, invalidske, socialno varstvene, dobrodelne, znanstvene, vzgojnoizobraževalne, zdravstvene, športne, kulturne, ekološke in religiozne namene, in sicer le za takšna izplačila rezidentom Slovenije in rezidentom države članice EU, ki ni Slovenija, razen poslovnim enotam rezidentov države članice EU, ki se nahaja izven države članice EU, ki (če) so po posebnih predpisih ustanovljeni za opravljanje navedenih dejavnosti, kot nepridobitnih dejavnosti, do zneska, ki ustreza 0,3 % obdavčenega prihodka davčnega obdobja zavezanca, vendar največ do višine davčne osnove davčnega obdobja.

(2) Zavezanec lahko uveljavlja, poleg zmanjšanja davčne osnove po prvem odstavku tega člena, dodatno zmanjšanje davčne osnove do zneska, ki ustreza 0,2 % obdavčenega prihodka davčnega obdobja zavezanca, za znesek izplačil v denarju in v naravi za kulturne namene in za takšna izplačila prostovoljnim društvom, ustanovljenim za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, ki delujejo v javnem interesu za te namene, in sicer le za takšna izplačila rezidentom Slovenije in rezidentom države članice EU, ki ni Slovenija, razen poslovnim enotam rezidentov države članice EU, ki se nahaja izven države članice EU, ki (če) so po posebnih predpisih ustanovljeni za opravljanje navedenih dejavnosti, kot nepridobitnih dejavnosti, vendar največ do višine davčne osnove davčnega obdobja.

(3) Zavezanec lahko uveljavlja tudi zmanjšanje davčne osnove za znesek izplačil v denarju in naravi političnim strankam, vendar največ do zneska, ki je enak trikratni povprečni mesečni plači na zaposlenega pri zavezancu, vendar največ do višine davčne osnove davčnega obdobja.

(4) Za znesek, ki ustreza 0,3 % obdavčenega prihodka davčnega obdobja zavezanca iz prvega odstavka tega člena, in za znesek, ki ustreza 0,2 % obdavčenega prihodka davčnega obdobja zavezanca iz drugega odstavka tega člena, in za znesek, ki je enak trikratni povprečni mesečni plači na zaposlenega pri zavezancu iz tretjega odstavka tega člena, se šteje znesek vseh izplačil v celotnem davčnem obdobju.

(5) Zavezanec lahko za znesek, ki presega znesek zmanjšanja davčne osnove po tem členu za namene in izplačila po drugem odstavku tega člena, zmanjšuje davčno osnovo v naslednjih treh davčnih obdobjih skupaj z zmanjšanjem davčne osnove za te namene za tekoče davčno obdobje, vendar skupaj ne več, kot je določeno v prvem in drugem odstavku tega člena, in največ v višini davčne osnove.

(6) Zavezanec lahko uveljavlja olajšavo za donacije v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena tudi, če gre za izplačila v države članice Evropskega gospodarskega prostora (v nadaljnjem besedilu: EGP), ki hkrati niso države članice EU.

(7) Ne glede na prvi, drugi in šesti odstavek tega člena davčnih olajšav ni mogoče uveljavljati za izplačila v države, s katerimi ni zagotovljena izmenjava informacij, ki bi omogočala spremljanje teh izplačil. Sklep o določitvi seznama držav objavi minister, pristojen za finance, v Uradnem listu Republike Slovenije.

70. člen (davčni odtegljaj)

(1) Davek se izračuna, odtegne in plača po stopnji 15 % od dohodkov rezidentov in nerezidentov - razen dividend in dohodkov podobnih dividendam, izplačanih preko poslovne enote nerezidenta, ki se nahaja v Sloveniji - ki imajo vir v Sloveniji, in sicer od:

1. plačil dividend, pri tem se za dividendo štejejo:

- a) dividenda, ki je dobiček ali presežek prihodkov nad odhodki, ki se izplača družbenikom ali članom v zvezi z udeležbo v dobičku izplačevalca;
 - b) dohodki, podobni dividendam iz 74. člena tega zakona;
2. plačil za obresti, razen obresti:
- a) od kreditov, ki jih najema, in vrednostnih papirjev, ki jih izdaja Slovenija;
 - b) iz najetih kreditov in izdanih dolžniških vrednostnih papirjev s strani pooblaščenih institucij v skladu z zakonom, ki ureja zavarovanje in financiranje mednarodnih gospodarskih poslov, za katera po navedenem zakonu daje poročilo Slovenija;
 - c) ki jih plačujejo banke, razen od obresti, ki so plačane osebam, ki imajo sedež ali kraj dejanskega delovanja posloводства ali prebivališče v državah, razen držav članic EU, v katerih je splošna oziroma povprečna nominalna stopnja obdavčitve dobička nižja od 12,5 % in je država objavljena na seznamu v skladu z 8. členom tega zakona;
 - č) ki jih plača Slovenija posojilojemalcu državnih dolžniških vrednostnih papirjev na sredstva, ki jih ta posojilojemalec zagotovi kot pokritje v poslu posojanja lastnih dolžniških vrednostnih papirjev, ki se opravi v skladu s 83. členom Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 – uradno prečiščeno besedilo);
- Za namene tega člena vključujejo obresti dohodek iz vseh vrst terjatev ne glede na to, ali so zavarovane s hipoteko, obresti od vseh dolžniških vrednostnih papirjev in drugih dolžniških finančnih instrumentov, vključno s premijami in nagradami, ki pripadajo takim vrednostnim papirjem in finančnim instrumentom, razen zamudnih obresti.
3. plačil za uporabo ali pravico do uporabe avtorskih pravic, patentov, zaščitnih znakov in drugih premoženjskih pravic in drugih podobnih dohodkov;
- Za namene tega člena vključujejo plačila uporabe premoženjskih pravic plačila vsake vrste, prejeta za uporabo ali pravico do uporabe kakršnihkoli avtorskih pravic za literarno, umetniško ali znanstveno delo, vključno s kinematografskimi filmi in programsko opremo, kateregakoli patenta, blagovne znamke, vzorca ali modela, načrta, tajne formule ali postopka ali za informacije o industrijskih, komercialnih ali znanstvenih izkušnjah;
4. plačil za zakup nepremičnin, ki se nahajajo v Sloveniji;
5. plačil za storitve nastopajočih izvajalcev ali športnikov, če ta plačila pripadajo drugi osebi;
6. plačil za storitve, če so plačila opravljena osebam, ki imajo sedež ali kraj dejanskega delovanja posloводства v državah, razen držav članic EU, v katerih je splošna oziroma povprečna nominalna stopnja obdavčitve dobička nižja od 12,5 % in je država objavljena na seznamu v skladu z 8. členom tega zakona.

(2) Davek se ne izračuna, odtegne in plača od dohodkov iz prvega odstavka tega člena, plačanih:

- 1. Sloveniji ali samoupravni lokalni skupnosti v Sloveniji;
- 2. Banki Slovenije;
- 3. zavezancu rezidentu, ki izplačevalcu sporoči svojo davčno številko;
- 4. zavezancu nerezidentu, ki je zavezan za davek od dohodkov, ki jih dosega z dejavnostjo oziroma posli v poslovni enoti ali preko poslovne enote v Sloveniji, in izplačevalcu sporoči svojo davčno številko, če gre za dohodke, plačane tej poslovni enoti.

(3) Davek se ne izračuna, odtegne in plača od dohodkov iz 1. točke prvega odstavka tega člena, plačanih nerezidentu, rezidentu v državi članici EU oziroma EGP, ki ni Slovenija, zavezancu za davek od dohodkov v državi rezidentstva, če ne gre za dohodke, plačane poslovni enoti tega nerezidenta v Sloveniji, in če nerezident davka po prvem odstavku tega člena ne more uveljavljati v državi rezidentstva, ker primeroma uveljavlja ukrep izvzema dividend iz davčne osnove in transakcija ne pomeni izogibanja davkom.

(4) Znesek davka, ki je bil po prvem odstavku tega člena izračunan, odtegnjen in plačan, se lahko na zahtevo, naslovljeno na davčni organ, delno ali v celoti vrne, če ga nerezident delno ali v celoti ni mogel uveljavljati in je do nezmožnosti uveljavljanja tega davka prišlo po izračunu, odtegnitvi in plačilu davka.

(5) Davek se ne izračuna, odtegne in plača od dohodkov iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena, plačanih nerezidentom-pokojninskim skladom, investicijskim skladom in zavarovalnicam, ki lahko izvajajo pokojninski načrt, pod pogoji iz tretjega odstavka 61. člena tega zakona, ki so rezidenti države članice EU oziroma EGP, ki ni Slovenija, če ne gre za dohodke, plačane poslovni enoti tega nerezidenta v Sloveniji, in če nerezident davka po prvem odstavku tega člena ne more uveljavljati v državi rezidentstva. Kot nezmožnost uveljavljanja davka se pri zavezancih po tem odstavku šteje tudi oprostitev od obdavčenja ali obdavčitev dohodkov teh zavezancev v državi rezidentstva po stopnji 0 %.

(6) Določba četrtega odstavka tega člena se uporablja tudi za primere iz petega odstavka tega člena.

(7) Ne glede na določbe tretjega in petega odstavka tega člena se davek izračuna, odtegne in plača oziroma ni mogoče uveljavljati vračila iz četrtega in šestega odstavka tega člena za plačila v države, s katerimi ni zagotovljena izmenjava informacij, ki bi omogočila spremljanje obdavčitve ali neobdavčitve dohodka. Sklep o določitvi seznama držav objavi minister, pristojen za finance, v Uradnem listu Republike Slovenije.

(8) Če Slovenija, samoupravne lokalne skupnosti in Banka Slovenije izplačujejo ali so jim bili zaračunani dohodki iz prvega odstavka tega člena, se štejejo za rezidente.

V. PREDLOG, DA SE PREDLOG ZAKONA OBRAVNAVA PO NUJNEM OZIROMA SKRAJŠANEM POSTOPKU

REPUBLIKA SLOVENIJA
VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE

Gregorčičeva 20–25, SI-1001 Ljubljana

T: +386 1 478 1000
F: +386 1 478 1607
E: gp.gs@gov.si
<http://www.vlada.si/>

PRILOGA 3

Poročilo o usklajevanju zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o davku od dohodkov pravnih oseb

Členi ZDDPO-2I	Področje pripombe	Dajalec pripombe	Vsebina pripombe	Stališče do pripombe	Obrazložitev stališča
1. člen	8. člen ZDDPO-2	SVZ	Redakcijska pripomba - napačno sklicevanje (namesto na sklicevanje na 13. točko 8. člena ZDDPO-2, bi se bilo potrebno sklicevati na 13. odstavek 8. člena ZDDPO-2)	sprejemamo	

2. člen	59. člen ZDDPO-2						ne sprejemamo	Iz obrazložitve in iz uvoda k predlogu zakona izhaja, kaj je bistvena vsebina pojma. Zaradi lažje izvedbe se lahko po sprejetju zakona pripravi natančnejše pojasnilo. Posebno definicijo splošnokoristnega ni smiselno vključevati v davčni zakon. Sedaj veljavni člen za olajšavo za donacije vsebuje tudi pojme dobrodelen, humanitaran, pa ni definicij. Vsebinska se izoblikuje s prakso, osnovni okviri pa obstajajo, kot npr. Pravilnik o področjih delovanja prostovoljskih organizacij.
3. člen	Novo XI.a poglavje (Pavšal)							
	Pavšal	SVZ		Redakcijska pripomba - novo poglavje XI.a z novimi 67.a do 67.h se morajo umestiti za 69. člen (preštevilčenje členov)			sprejemamo	
	67.b člen ZDDPO-2							
	Pavšal	OZS		Povišanje praga za vstop na 400.000 EUR letnega prometa (prihodkov)			ne sprejemamo	Rešitev je sistemska, je rezultat analiz in posledica sprejetih odločitev. Povišanje praga prihodkov za vstop na 400.000 EUR pomeni zajeje okoli 90% vseh pravnih oseb. Posledično ukrep pavšalne obdavčitve ne bi pomenil ukrepa za mikro in mala podjetja, temveč vzporedni sistem obdavčitve velike večine davčnih zavezancev, ki so poslovni subjekti.
	Pavšal	GZS, Poslovno trgovinska zbornica		Povišanje praga za vstop na 200.000 EUR letnega prometa (prihodkov)			ne sprejemamo	Rešitev je sistemska, je rezultat analiz in posledica sprejetih odločitev. Povišanje praga prihodkov za vstop pomeni zajeje večine pravnih oseb. Posledično ukrep pavšalne obdavčitve ne bi pomenil ukrepa za mikro in mala podjetja, temveč vzporedni sistem obdavčitve velike večine davčnih zavezancev, ki so poslovni subjekti.
	67.c člen ZDDPO-2							
	Pavšal	GZS, Zbornica računovodskih servisov		Glede na določilo petega odstavka tega člena bi bilo smiselno posebej opredeliti, da to določilo velja tudi v primeru, da zavezavec ni podal obvestila o prenehanju po tretjem odstavku tega člena.			ne sprejemamo	Se razume iz drugih določb in iz obrazložitve: menimo, da ni treba po nepotrebnem obremenjevati zakonskega besedila.

67.d člen ZDDPO-2						
Pavšal	GZS, Zbornica računovodskih servisov	Briše se besedilo, ki opredeljuje drugo davčno obdobje po začetku poslovanja, saj je v 67.c členu jasno opredeljeno, kako je potrebno ravnati v naslednjih obdobjih po priglasitvi ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih stroškov.	ne sprejemamo	Gre za nove zavezanke, zanje velja poseben režim za prvo in drugo obdobje.		
67.e člen ZDDPO-2						
Pavšal	GZS, Zbornica računovodskih servisov	Določba ni razumljiva -zavezanec, ki je na novo začel s poslovanjem ne more v predhodnem obdobju ustanavljati novih družb (člen naj se preoblikuje na novo).	ne sprejemamo	Gre za določbo, ki se uporablja za ugotavljanje prihodkov kot pogoja. V takšnih primerih nikoli ne more zavezanec biti nov.		
67.f člen ZDDPO-2						
Pavšal	OZS	Povišanje meje priznavanja normiranih odhodkov iz 60 % na 80 %	delno sprejemamo, povišano na 70 %	Rešitev je sistemska, je rezultat analiz in posledica sprejetih odločitev. Dvig normiranih odhodkov na 80% ni sprejemljiv, saj bi s tako ugodno določenimi normiranimi odhodki naredili sistem, ki bi bil davčno ugoden za zavezanke, kar bi pomenilo, da se določa davčna ugodnost, ki zmanjšuje davčno obveznost davčnim zavezancem. Slednje pa ni namen te novele, ki zasleduje predvsem administrativno poenostavitev davčnega poslovanja.		
Pavšal	GZS, Poslovno trgovinska zbornica	Prenizko določen prag	ne sprejemamo	Rešitev je sistemska, je rezultat analiz in posledica sprejetih odločitev. Dvig normiranih odhodkov je nesprejemljiv, saj bi s tako ugodno določenimi normiranimi odhodki naredili sistem, ki bi bil davčno ugoden za zavezanke, kar bi pomenilo, da se določa davčna ugodnost, ki zmanjšuje davčno obveznost davčnim zavezancem. Slednje pa ni namen te novele, ki zasleduje predvsem administrativno poenostavitev davčnega poslovanja.		
67.g člen ZDDPO-2						
Pavšal	GZS, Zbornica računovodskih servisov	Ni jasno razvidno, da se izguba lahko pokriva in da se olajšave uveljavijo ob ponovnem vstopu v sistem DDPO (dopolnitev 67.g člena oz. 36 člena in členov v poglavju VIII., ki se nanašajo na	delno sprejemamo	Dopolnjen je 3. člen zakona in obrazložitev k temu členu in 67.e členu.		

			olajšave.			
	67.h člen ZDDPO-2					
	Pavšal	GZS, Zbornica računovodskih servisov	Ni jasno razvidno, da se izguba lahko pokriva in da se olajšave uveljavijo ob ponovnem vstopu v sistem DDPO (dopolnitev 67.g člena oz. 36. člena in členov v poglavju VIII., ki se nanašajo na olajšave).	delno sprejemamo	Dopolnjen je 3. člen zakona in obrazložitev k temu členu in 67.e členu.	
4. člen	70. člen ZDDPO-2					
	Davčni odtegljaj	GZS, Zbornica računovodskih servisov, SVZ	Redakcijska pripomba - za besedilom "pravne storitve" manjka vejica.	sprejemamo		
		GZS, Združenje za promet	(i) Podaljšanje roka za pripombe do 27.7.2012; problem izvajanja davčnega odtegljaja za pomorske agente v obdobju do sprejema zakona, (ii) podrobnejša opredelitev storitev glede na SKD dejavnosti, (iii) spremeniti obrazložitev k temu členu - pojasniti, da gre za redakcijsko spremembo.	ne sprejemamo	(i) Združenje za promet predlog glede storitev podpira, dodatna pripomba Združenja posega v delo DURS in ga v okviru ZDDPO-21 ni možno upoštevati. (ii) Ni potrebno urejati v zakonu, morebitna podrobnejša ureditev se lahko predpiše v podzakonskem aktu ali s pojasnilom, (iii) Sprememba 70. člena je vsebinska, zato je primerno, da obrazložitev ostane nespremenjena.	
5. člen	Končna določba					
		SVZ	Dostavek "za davčna obdobja" je nepotreben v kolikor je mišljeno, da se zakon za vse zavezance uporablja od 1. januarja 2013 daje. Kolikor pa je bil namen takšne določbe začetek uporabe zakona določiti na način, da se za tiste zavezance, katerih davčno leto se razlikuje od koledarskega leta, zakon začne uporabljati šele z novim davčnim letom, pa je besedilo treba oblikovati drugače – na primer »uporablja pa se za	sprejemamo	Črtano je "za davčna obdobja".	

				davčna obdobja, ki se začnejo po 1. januarju 2013«.			
Drugo							
9. člen ZDDPO-2 (oprostitve davka za zavezanca, ki je ustanovljen za opravljanje nepridobitne dejavnosti)	Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo	Predlog za dopolnitev 9. člena ZDDPO - 2 na način, da se Zavod RS za blagovne rezerve za dejavnost zgotavljanja blagovnih rezerv oprosti plačila davka od dohodkov pravnih oseb.	ne sprejemamo	Omenjeni člen ni predlog sprememb ZDDPO-21. MF meni, da Zavod RS za blagovne rezerve lahko s količinsko prodajo/kupovanjem dobrin (surovin, hrane) pomembno vpliva na ceno in tako konkurira drugim ekonomskim subjektom na trgu.			
Splošna pripomba na poglavje XI a. - Pavšal	G. Marko Novak	Neenotna obravnava zavezancev (glede na status - d.o.o. in s.p.) zaradi različnih splošnih stopenj obdavčitve DDPO in ZDoh v sistemu pavšala.	ne sprejemamo	Argument izenačevanja davčnih stopenj zaradi enakosti med fizičnimi osebami, ki opravljajo dejavnost, in pravnimi osebami, ne vzdrži, saj so navedeni poslovni subjekti po statusnih značilnostih v taki meri različni, da jih pri določevanju davčne stopnje ni možno izenačevati. Določitev enake davčne stopnje tako za fizične osebe, ki opravljajo dejavnost in svojo davčno osnovno ugotavljajo z upoštevanjem normiranih odhodkov, in pravne osebe, bi dejansko z vidika davčne obremenitve teh subjektov pomenilo neenako obravnavo, saj so dobički (dohodki) pravne osebe najprej obdavčeni z davkom od odhodka pravnih oseb in nato še pri izplačilu dobička končnim upravičencem (družbenikom). Dobitek fizičnih oseb, ki opravljajo dejavnost, ki predstavlja plačilo za delo in dohodek na vloženi kapital, pa je obdavčen le enkrat v okviru dohodninske obveznosti fizične osebe.			

	Dopolnitev petega odstavka 12. člena in petega odstavka 70. člena	Šircelj Consulting, d.o.o	Pripomba glede upoštevanja dejanskih stroškov kot odbitne postavke pri davčnem odtegljaju (petem odstavku 12. člena) in neobračunavanje davčnega odteglaja, če ga ni mogoče uveljavljati v državi rezidentstva	ne sprejemamo	Gre za predlog izven institutov, ki se urejajo s to novelo. Dodatno: predlagatelj se sklicuje na opomime EK. Vse, kar je EK očitala Sloveniji je bilo primerno in pravilno "popravljen" v ZDDPO-2 in ZDoH-2. Pri tem je treba povedati, da ne gre za primerljive zadeve. V okviru ZDDPO-2 se je očitek nanašal na obresti in dividende, pri tem pa je EK navezala na izvzem dividend v Sloveniji oziroma ničelno obdavčitev za investicijske družbe in pokojninske sklade doma. Gre za povsem različne institute in situacije.
Brez pripomb					
		Ministrstvo za pravosodje in javno upravo			
		GZS	GZS na predlog novele ZDDPO-2l nima pripomb izpostavlja le, da bi lahko določene družbe plačale več davka zaradi višje osnove.		

Izjava o skladnosti predloga zakonskega ali podzakonskega akta s pravnim redom EU

1.) Naslov predlaganega akta

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb

Prevod naslova predloga pravnega akta RS v angleščino

Act Amending the Corporate Income Tax Act

2.) Enotna identifikacijska oznaka predloga akta (EVA)

2012-1611-0112

ID predpisa

ZAKO6421

ID izjave

2 (2)

Datum izjave

22.08.2012

3.) Skladnost predloga akta s predpisi EU

3.1) Direktive, ki jih delno ali v celoti prenaša predlog akta

	CELEX oznaka direktive	Naslov direktive ter slovenski predpisi, ki se navezujejo na to direktivo	Rok za prenos direktive	Rok, na katerega se nanaša prenos	Je za navedeni rok direktiva v celoti prenesena s tem aktom? (obrazložitev)
1.	32011L0096	Direktiva Sveta 2011/96/EU z dne 30. novembra 2011 o skupnem sistemu obdavčitve matičnih družb in odvisnih družb iz različnih držav članic (prenovitev)	18.01.2012	18.01.2012	NE Direktiva prenešana tudi z drugim aktom

4.) Ali je predlog pravnega akta tehnični predpis v smislu člena 8 direktive 31998L0034?

NE

5.) Razlogi za kreiranje nove izjave o skladnosti

Spremenjeni podatki.

Delovna verzija korelacijske tabele

1.) Naslov predlaganega akta

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb

Prevod naslova predloga pravnega akta RS v angleščino

Act Amending the Corporate Income Tax Act

2.) Enotna identifikacijska oznaka predloga akta (EVA)

2012-1611-0112

3.1) Direktive, ki jih delno ali v celoti prenaša predlog akta

	CELEX oznaka	Naslov predpisa
1.	32011L0096	Direktiva Sveta 2011/96/EU z dne 30. novembra 2011 o skupnem sistemu obdavčitve matičnih družb in odvisnih družb iz različnih držav članic (prenovitev)

3.2) Skladnost predloga akta s predpisi EU

Nacionalni predpis	Evropski predpis	Opomba
1. člen	Člen 1, celex 32011L0096 Člen 2, celex 32011L0096 Člen 3, celex 32011L0096 Člen 4, celex 32011L0096 Člen 5, celex 32011L0096	24. in 71. člen ZDDPO-2 24., 26. in 71. člen ZDDPO-2 24., 71. in 92. člen ZDDPO-2
2. člen		
3. člen		
4. člen		
5. člen		
6. člen		
7. člen		